

[Kurt Hansen]

må vi sige: ja men på den led støtter SF indkomstpolitikken.

Nu fik jeg den røde lampe, så jeg må stoppe her.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det skal blive ganske kort. Jeg mener heller ikke, at der var særlig nye bastioner i det overskudsdelingsforslag, socialdemokratiet kom med i december, det ved hr. Kurt Hansen godt. Jeg mener, der har været tale om nye bastioner i det forslag, vi er kommet med, og at der var tale om delvis nye bastioner i det første forslag, socialdemokratiet kom med, det, de kom med i 1973.

Må jeg så sige, at vi har ikke afvist at fastholde den vetoret, som er indbygget i vores forslag, og nu vil jeg så overrække hr. Kurt Hansen dette, hvor han kan læse lidt nærmere om vort forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af partiernes bogstavbetegnelser i forbindelse med valg til folketinget.

[Af Arne Melchior (CD) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 73. Fremsat 11/3 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

På stemmesedlerne til folketingsvalg identificeres partierne ved en tildelt bogstavbetegnelse og en partibetegnelse, nemlig partiets navn. Partierne opføres i alfabetisk rækkefølge efter de bogstavbetegnelser, som indenrigsministeriet har tildelt dem. Jeg skal ikke fordybe mig i historiske udredninger, men bare sige, at bogstavbetegnelser første gang optræder i rigsdagsvalgloven fra 1901. Stemmesedler til valgmandsvalg til landstinget skulle efter denne lov betegnes valgliste A, valgliste B, valgliste C osv.

I 1908 blev denne regel overført til valg til kommunalbestyrelser og i 1936 til valg til amtsråd. Indtil 1930ernes slutning kunne bogstaverne for samme parti være forskellige, fordi bogstaverne blev tildelt af de lokale valgbestyrelser. Men i 1938 indførtes en bestemmelse om, at indenrigsministeren kunne tildele de landsomfattende partier samme bogstav over hele landet.

Som nævnt i forslaget til folketingsbeslutning indførtes bogstavbetegnelser på stemmesedler til folketingsvalg i 1943. Begrundelsen var og er fortsat, at man på denne måde letter vælgerens mulighed for at identificere partierne. Forslagsstillerne mener, at bogstaverne er overflødige og forvirrende. Den opfattelse kan jeg ikke dele. Bogstavbetegnelser for folketingets partier har en årelang tradition og er kendt i meget store dele af befolkningen. Når bogstaverne opføres på stemmesedlerne ved siden af partiernes navn, virker bogstaverne ikke forvirrende for vælgerne; tværtimod bidrager de til, at vælgerne med endnu større sikkerhed kan identificere partierne.

Det eneste sted, hvor der måske kan opstå et problem, er ved brevstemmer. Stemmesedler, der benyttes ved afgivelse af stemme pr. brev, er jo ikke påtrykt hverken bogstav eller navn på de partier, der deltager i valget.

Opindeligt skulle vælgerne ved brevstemmeafgivning på stemmesedlen skrive enten navnet på en i amts- eller storkredsen opstillet kandidat, eventuelt med tilføjelse af partibetegnelsen, eller navnet på et af de partier, der har kandidater på valg i kredsen. Men i februar 1964 gennemførtes en ændring af folketingsvalgloven, hvorefter det var tilstrækkeligt at påføre stemmesedlen bogstavbetegnelse for det parti, som vælgeren ville give sin stemme. Som begrundelse for den ændring anførtes i bemærkningerne til lov-